

1917-01-31

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ Ì Â ¡ Í » ± ³/₄ - ± Á . 5 6 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9764>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Αγορά Κύκκου Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ'

ΑΡΙΘ. 563

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρου),

τῆ 31ῃ Ἰανουαρίου 1917.

Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ ΚΑΙ Η Μ. ΑΣΙΑ

ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΩΝ

Ο πολεμικός οστρός υπό τοῦ ὀλοῦ ἐκκλινόμενος σήμερον τὰ μεγάλα εὐρωπαϊκά Κράτη δὲν ἐπιτρέπουν τὴν νηραλιότητα καὶ τὴν εὐθυκροίαν εἰς τὰς διανοίας τῶν ἀρχόντων καὶ ἡγετῶν αὐτῶν, καὶ διὰ ταῦτα ἡ ὑψηλὸς ἀπέδη θέατρον τῆς μερίτης καὶ φρικωδιστικῆς σφαγῆς καὶ τοῦ ἀλλοτισμοῦ τῶν μᾶλλον πεπολιτισμένων λαῶν.

Ο νεώτερος πολιτισμὸς περιέπαιξε εἰς ὄλιγον καὶ αἱ δίκαιαι ἐν τῷ βίῳ ἀπολαύσεις ἐγένοντο τὸ κύριον καὶ πρωτεύον μὲλος ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων. Ο ὀλιγοκομικὸς ἀνταγωνισμὸς καὶ ὁ πῆρ ὀλιγοκομικῆς ἐπικρατήσεως ἀγῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἐπλήρησαν μετὰ τῶν ἐθνῶν, καὶ οἱ τῶν μᾶλλον πεπολιτισμένων, τὸν πῆρ ὑπάρξεως ἀγῶνα τῶν ἀλόγων ζῴων καὶ τῶν θηρίων, καὶ τῷ τοιοῦτου ἀγῶνος ἀποκλείονται καὶ λογικῆ καὶ ἠθικῆ καὶ πᾶσα ἀρχὴ ὑψηλῆ καὶ εὐγενῆς.

Μακρὰν τοῦ ἀγῶνος καὶ μανικῶ τοῦτο ἀγῶνος ἰαίμαχος ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας Δρ Οὐίλσον καὶ διεργμυνοὺς τὰς ἀνηλικίας καὶ μεγάλας ἀρχὰς τῆς ἀληθῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ θέσεως ἐκόλλισαν παύσιν αὐτοῦ πυρός καὶ τοῦ φρόνου πρὸς τοὺς ἐμπολέμους καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην καὶ ἀνανηψιν ἀπὸ τῆς μέθης τοῦ αἵματος, καὶ ἀπήνησαν οὗτοι δι' ἀργίον γέλωτος καὶ εἰρωνείας.

Ὅσοι παρῆσαν εἰς θηριοτροφίαν κατὰ τὴν διανομήν τῆς τροφῆς εἶδον ὑπὸ τῆς ὀμῆς τοῦ ὀμοῦ κρέατος νὰ σκιρτοῦν ἐν τοῖς κλωδαῖς αὐτῶν τὰ ὀμοσάγα θηρία, νὰ ἐκπέμψωσι φλόγας οἱ ὀφθαλμοί, νὰ διανοίγωσι πλατύτητα τὰ στόματα αὐτῶν καὶ νὰ τραχυνῶνται εἰς τὰ ὀρυμνία τρομακτικῶς, δὶναι ἡ σιγῆ αὐτῆς ἐξάγει δὲ τὰ θηριώδη καὶ ἀγρία ὀρυμνία ἐν αὐτοῖς, ἐπειδὴ πρόκειται πρὸς τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν. Κατὰ τὴν σιγῆν ἐκείνην οὐτὴ φωνὴ τῶν θηριοδαμασίων, οὐτε τῆς μούσης ὁ κροταλισμὸς, οὐτε τοῦ πυροβόλου ὁ κρότος εἶνε ἀντιληπτός ὑπὸ θηρίων, ὡς τὴν ὑπαρξίν διην ἀπορροφῆ ἡ ἀγρία ἐπιθυμία τῆς τροφῆς.

Ἐν μέσῳ τοῦ παμμεγέθους Ἑνωπιακοῦ θηριοτροφείου τῶν ἀνταχόμενων ἐθνῶν ὁ 1ῶ Οὐίλσον μᾶτην ἐκόλλισεν τὸ κήρυγμα τῆς εἰρήνης, καὶ προέβαλε τὰς ἀδελφότητας καὶ ἀσφαλείας ἀρχὰς ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας καὶ εὐθυμίας τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος, τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν μεγάλων

ὀδῶν συγκοινωνίας καὶ τὰ δίκαια τῶν ἐθνότητων.

Τοῦ λοιποῦ ἡ τύχη τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τοῦ τρομεροῦ αὐτοῦ πολέμου ἐναπόκειται εἰς τὰς ἀνεξερεύνητους βουλὰς τῆς θείας Προνοίας, τῆς ὑπερτάτης πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς δυνάμεως τῆς ἰσχυροῦς τῶν κόσμων σύμπαντα, εἰς ἣν φαίνονται μὴ πιστευόμενοι σήμερον οἱ ἐμπολέμοι λαοί. Γοργῆ δὲμος ἀνασκήπτους εἰς ἰστορίας τῆς ἀνθρωπότητος διδάσκει καὶ πείθει πρὸς τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς καὶ τῆς ἀκαταμάχητον δυνάμεως, καὶ τιμωρὸς τῶν ἀπιστούντων καὶ ἀσεβούντων εἰς αὐτὴν ἐπέρχεται ἡ Νέμεσις.

Διὰ ταῦτα ἡμεῖς οἱ ἀνήκοντες εἰς μικρὸν ἀλλ' ἔσδοξον ἔθνος, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἐξυπηρετήσαν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ διδάξαν καὶ φωτίζον αὐτὴν διὰ τοῦ πνευματικοῦ ἡλίου τοῦ ἐλληνικοῦ στερωμάτος, ἐν μέσῳ τοῦ ἀγρίου καὶ ὀμοῦ ἀλληλοσπαρραγοῦ τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν μετὰ τοῦ χοροῦ τῶν γερότων ἐν «Ὀιδίποδι Τυρανῶν» εὐχόμεθα τὴν αὐτὴν εὐχὴν

Διὰ ταῦτα οὐδ' ἐπὶ σιγῆν ἀποβάλλομεν τὴν πίστιν ἐπὶ τὸ ἐθνικὸν μέλλον ἡμῶν, ἐφόσον ἐμμένομεν εἰς τὰς αἰωνίους ἀρχὰς καὶ πιστευόμεν ἀκατάλυτον ἐπὶ τὴν δυνάμιν καὶ τὴν ἰσχύν αὐτῶν, ἀναλογιζόμενοι δι' ἡ πίστις αὐτῆ διόσωσε τὴν ἡμετέραν φυλὴν ἀπὸ πλείστων καὶ μεγίστων κινδύνων, καὶ ἡ θεία Πρόνοια ἐπιφυλάσσει ὡς ἐπαθλὸν τῶν ἀγῶνων καὶ τῶν μαρτυρίων τὴν τελικὴν ἀπονομήν τοῦ στεφάνου τῆς δικαιοσύνης.

Ὅσονδήποτε, ἀρα, ἀντίθετα, δεινὰ, ἐπιφοβὰ καὶ ἀπειλητικὰ παρὰ ἰσχυρὰ οἴμερον τὰ τε διεθνή καὶ τὰ ἐθνικά ἡμῶν πράγματα, ὡς βέβαιοι δι' ἡ θεία Πρόνοια παρὰ πᾶσαν τὴν βίαν καὶ τὴν ὀμότητα τῶν ἰσχυρῶν ὁ ἀποκαταστήσῃ καὶ πάλιν ἐκόλλισεν τὸ κράτος τῶν θεῶν ἠθικῶν νόμων αὐτῆς καὶ θὰ περιφροσθήσῃ τοὺς μικροὺς ἀλλ' ἐκλεκτοὺς λαοὺς τῆς ἀρχῆς νὰ πιστεύωμεν, νὰ σωφρονώμεν, καὶ διηγεκῶς νὰ ἐργαζώμεθα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτῆν.

Τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ τῶν περιούσιων Πορθμῶν ἐπεδί-

κασαν οἱ Σύμμαχοι εἰς τὴν Ρωσσίαν, δηλαδὴ εἰς τὸν Σλαβισμόν, καθ' οὗ ἄλλοτε αἱ αὐταὶ Δυνάμεις προέβαλλον τὴν μεγίστην ἀντίστασιν καὶ ἠνωμέναι μάλιστα ἐπολέμησαν ἐν Βερμιά, ἐπιφυλάσσουσαι εἰς αὐτὰς τὴν διανομήν τῶν Ἀσιατικῶν κτήσεων τῆς Τουρκίας.

Ἡ πολεμικὴ ἀδικία λέει, καὶ μάλιστα δελεαστικὴ ὄδω, ἐπιτελεῖται τὸ πολεμικὸν μένος τῶν ἀνταχόμενων, οὗτοι καὶ οἱ πολεμιοὶ τῆς Συνεννοήσεως ἐπὶ τὴν Κων/πολιν καὶ τὴν Μ. Ἀσίαν ἐπιτελοῦν τὰς γαμψοὺς χεῖρας αὐτῶν ἀλλ' ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ δὲ Θεοῦ κελεύει.

Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπικρατήσῃ εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια ἐν τῷ παλαιῷ κόσμῳ ἐφόσον τὰ κεντρικώτατα καὶ καιριώτατα σημεῖα ἐπικρατοῦσιν ἐν αὐτῷ μετὰ τῶν ἡπείρων καὶ τῶν θαλασσῶν κρατοῦνται ὑπὸ μιᾶς δυνάμεως ἰσχυρῆς δεσποτικῆς καὶ χρησιμοποιοῦσας ταῦτα κατὰ βούλησιν, οὗτοι ἀναγκαίως περιορίζονται ἡ ἐλευθερία τῆς κινήσεως καὶ ἀναπτύξεως τῶν ἄλλων λαῶν, αἰώνως θὰ καιοφύλακτον δὲως ἄρασι τὸ μέγα τοῦτο πρόσκομμα, οὐδὲ εἶνε δυνατὴ ἡ ἐξόντωσις λαῶν μεγάλων κεντημένων δὲ τὰ ὀλίκα καὶ πνευματικὰ ἐφόδια πρὸς εὐδοκίμωσιν ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τοῦ κόσμου τούτου.

Διὰ πάντων τῶν παρελθόντων αἰώνων τοῦτο ἐπὶ τῆς ἀπείρας καὶ φονικῆς πολέμων, καὶ αὐτὸ τοῦτο σήμερον προδικάζομεν τὸν τρομεροτάτων τῶν πολέμων ἐξ ὅσων ποτὲ ἀνέγραψεν ἡ ἱστορία, θὰ ἦτο δὲ μωρὰ καὶ τυφλὴ ἡ ἀνθρωπότης, ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ φροβερωτάτου τούτου πολέμου δὲν ἐδιδάσκετο ἀπαξ διὰ παντός, δι' ὁ κόσμος ἀνῆκει εἰς ἄπασαν τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ πᾶν ἔθνος ἐν αὐτῷ ἔχει παρὰ τοῦ Δημοσίου δικαίωμα ὑπάρξεως πρὸς ἐπιτέλειαν τοῦ προορισμοῦ του.

Ἡ Μ. Ἀσία ἐγένετο ἀνεκράτη καὶ ἔρημον τῶν ἰσχυροτέρων καὶ ἀλλεπάλληλοι κατακτητῆς ἐκτεταχθεὶς αὐτῆς, ἐκλιπόμενος δὲ μὴ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, καὶ τελευταῖος κρητάρχος αὐτῆς ἀπέμεινε ὁ Τυρκοὶ, τὴν κυριαρχίαν αὐτοῦ στήριζας μόνον ἐπὶ τῆς σπῆρας του, ἥτις θὰ εἶχε θρασυσύνη πρὸς πολλοὺς, ἂν μὴ δι' ἀντιζηλείαν παρελείπετο ἡ ζωὴ τοῦ μεγάλου ἀσθενοῦς μέχρι σήμερον, δι' ὀρυμνικῶς ἐσθίμην τὸ τέλος αὐτοῦ, μόνον δὲ φονικὸν καὶ νόμιμον κληροκόμου του ὑπάρχοντι οἱ Ἀνατολικοὶ λαοί, οἱ κεντημένοι ἐπὶ τῶν χωρῶν τούτων προαιώτια καὶ ἀπαράγραπτα δίκαια Ἀσιῶντες οἱ ἐμπολέμοι Ἑθνοποιοὶ λαοὶ νὰ καταλάβωσι τὰς χώρας ταύτας, θὰ γίνονται ἄδικοι κατακτητῆ, συνεχίζοντες τὴν διαδοχὴν τῶν παλαιότερων κατακτητῶν καὶ ὑποκειμενοὶ εἰς τὴν τελικὴν τύχην ἐκείνων.

Ἡ ἐπίνοδος εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικότητων διὰ τὴν Μ. Ἀ-

σίαν θὰ ἦτο ἡ δικαιοσύνη καὶ συμφοροτάτη λύσις τοῦ δόλου ἐπὶ Ἀνατολικῷ ζῆνηματι. Ἡ ὑπαγωγή τῆς Τουρκίας ὑπὸ ἐλεγχὸν διεθνή τῶν σήμερον ἐμπολέμων καὶ ἡ ἐπιβολὴ εἰς αὐτὴν ἀληθῆς ἐλευθερίας καὶ ἰσότητος μετὰ πᾶσιν οὐκ ἀσφαλείας καὶ ἀσφαλείας ἀνευ ἀσφαλείας ἐθνότητος καὶ θρησκείας, θὰ ἐπέτρεπον τὴν ἐλευθερίαν ἀνάπτυξιν τῶν Ἀνατολικῶν τούτων λαῶν καὶ ταχέως θὰ διεκρίνοντο τὰ ὄρια τῆς ἐπικρατήσεως ἐκάστου τούτων πρὸς ἀνίδρυσιν ἐλευθερίας, αὐτονομίας καὶ ἐθνικῆς ὀμογενεῶς ἐπικρατείας.

Πᾶσα ἄλλη λύσις τοῦ Ἀνατολικῷ ζῆνηματι θὰ ἐνεῖχε τὸ σπέρμα τῆς οὐκ αἰτίας ἀδικίας, ἥς καρπὸς εἶνε πάντοτε πικρὸς καὶ ὀδυνηρὸς ἡ τιμωρία ὑπὸ τῆς Νέμεσεως.

Οἱ μικροὶ ἐν Ἀνατολῇ λαοὶ τοιαύτην τινὰ εὐχόμεθα λύσιν καὶ πιστευόμεν εἰς αὐτὴν πεπονηότες δι' ἡ ἰσχύοντα τὰ ἐγκόσμια ὑπερτάτη πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ δύναμις δὲν ἐγκατέλειπον ἡμᾶς ἔρημοι καὶ βορᾶν τῶν ἰσχυρῶν.

Ἡ ΘΕΣΙΣ ΚΑΙ Ἡ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΕΝ Τῷ ΕΛΛΗΝΙΣΜῳ
ΚΑΙ ΕΝ Τῷ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜῳ

Εἶδομεν ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ τὴν γυναῖκα ἐν τῇ Κ. Διαθήκῃ ἐξαγιασμένην παρ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου, μηδεμίαν ποιούμενον διάκρισιν πρὸς τὸν ἄνδρα εἰς τὴν ἠθικὴν ἀξίαν αὐτῆς, φαίνεται δὲ πως συμπάθος διακείμενος πρὸς τὴν ἀδυναμίαν καὶ τὴν ὑποτιμήσιν αὐτῆς ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείνοις.

Ἐκ τῶν πράξεων τῶν Ἀποστόλων μαθητόμεν ἐπιπαρῆσαι καὶ γυναῖκας ἀφιέρωσαν ἐαυτὰς εἰς ἔργα ἐξαιρετικῆς χριστιανικῆς, διὰ τῆς ἐθελοθυσίας καὶ τῆς χριστιανικῆς ἀπαρνήσεως αὐτῶν ἐπισπόμεναι τὴν θαυμασίαν τοῦ εἰδωλολατρικοῦ κόσμου. Ὁ χριστιανισμὸς ἐιδεθῆ μάλιστα εἰς τὰ κατώτερα κοινωνικὰ στρώματα, εἰνα ἐβρισκον ἐν αὐτῷ παρηγορίαν καὶ ἀνακούφισιν ἀπὸ τῆς καταπίεσεως αὐτοῦ τυραννίας τῶν ἰσχυρῶν καὶ τοσοῦτον εὐρύως ἐξετάθη ἡ χριστιανικὴ πίστις καὶ διδασκαλία εἰς τὰ στρώματα ταῦτα, ὡς μετ' οὗ πολλὴ ἡ Ρωμαϊκὴ κοσμοκρατία, ἥτις ἀπέβλεπε πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν ὡς πρὸς ἀσημαντὸν ἀρεσιν καὶ δευτερευόντων ἰουδαϊκῆς, ἡσθάνθη τὸ ἔλαφρον κλονοῦμενον ὑπὸ τοῦ πῆδος τῆς καὶ ἀπειλούμενης ὑπ' αὐτοῦ ἀνατροπῆς τοῦ παλαίου καὶ σαθροῦ καθεστώτος.

Οἱ Ρωμαῖοι ἄρχοντες εἶχον ἐπιτελεῖσαι πρωτοφανῆ ἐν τῷ ἀρχαίῳ κόσμῳ ἀνεξίτητον, καὶ ἡ Ρώμη εἶχεν ἀποβῆ ἀληθῆς πάνθεν, ὅπου ἐπετρέπετο ἡ λατρεία εἰς πάντα τοὺς ἑσπεῖον πάντων τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν. Μετὰ τινος ἔθους ὑποφίας καὶ φόβου ἀπειδὸν οὗτοι εἰς τὴν ταχέως ἀσθενήσαν μίαν νέαν θρησκευτικὴν τάξεως, τῆς τάξεως τῶν χριστιανῶν, αἰώνως ἀπέχοντο τῶν θεῶν, τῶν ἐσθῶν καὶ πανηγύσεων, τῶν ἀμφιθεῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀσέμων εἰς τὰ πολλὰ τελετῶν, αἰώνως εἶχον ταῦτα ὁπρὸς αὐτὴν τὴν λειτουργίαν τῆς

πολιτείας καὶ ἐθεράπευον τὴν φιλοδοξίαν καὶ τὸν ἐγωισμὸν τῶν ἀρχόντων. Διὰ ταῦτα ἡ τάξις τῶν χριστιανῶν, ἐν μέσῳ τοῦ διεφθαρμένου ἐκείνου κόσμου, ἐνέπνευσεν ὑποφίας καὶ φόβου διὰ τὰς ὑπερβόλους αὐτῶν ἀρετὰς, αἰώνως πολλὴ ἐξένισεν τὰς διεφθαρμένας τότε ἀρχὰς, καὶ διὰ τούτο ἐπέσχεον τὸ μίσος καὶ τὴν ἐχθρότητα ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, καὶ προσήλθεν ἐξ αὐτῶν ὁ πρῶτος ἐπὶ Νέμενος διωγμὸς.

Τότε ὁ παλαιὸς καὶ καταρρέων ἀμρτωλὸς κόσμος ἐγένετο θεατικῆς πρωτοφανοῦς καὶ καταπληκτικῆς θεάματος, ἐπερ ἐξώργισε καὶ παρέφερον αὐτὸν εἰς μᾶλλον. Ὁ Ρωμαϊκὸς λαὸς εἶχε ἐθισθῆ ἤδη εἰς θεάματα δούλων μονομάχων ἐν τῷ ἀμφιθεῶν ἀλληλοσπαρραζομένων, ἐς τὸν σπαρραγμὸν ἀπειθῶν ἡ ἔπος ἄλλως πτασάντων δούλων, ριπτομένων βορᾶ τῶν θηρίων, ἀλλὰ πάντες οὗτοι εἶχον τὴν ἐψιν ἀγρίαν, κτηνώδη, καθόλου ἐλεινή.

Ὅτε ἡ Νέμενος ἀνεσολόπιος τοῦ πρώτου χριστιανοῦ, ὡς ἐγκληματίας κατὰ τῆς Ρώμης, καὶ μετῆβαιεν αὐτοὺς εἰς ἔξοχον καίμας, ὁ Ρωμαϊκὸς συρφετὸς πολλὴ ἐξένισθη βλεπόντων ἐπὶ τὰ γαλήνια τούτων πρόσωπα, καὶ τὰ συμπαιθέστατα βλέμματα ἀνατείνοντα πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκπέμποντα ἀνεκλάλητον λαμπηδόνα ψυχικῆς ἐξάρσεως, ὡσεὶ ἦσαν οὗτοι ὀπερσώματα θνα.

Κατέπληξαν ἐπὶ μᾶλλον τὸν ρωμαϊκὸν συρφετὸν τὰ ἐπακουσθησάντα θεάματα εἰς τὸ ἀμφιθέατρον. Ἐκεῖ οἱ χριστιανοὶ ἐφαίνοντο ἔξοχοι ἔθως πρὸς τὸν πῆρ αὐτοῦ κόσμον, ἀμέμμενοι πρὸς τὸν ἀπειλούσαν αὐτοὺς τραγικὸν θάνατον, ἐν ἐφαίνοντο ἀποδεχόμενοι μετὰ τινος ἠθικῆς χαρᾶς καὶ γαλήνης. Ὁ συρφετὸς διεμαρτύρησε καὶ ἐμῆνοι ἐπὶ τοῦδε βίβαντος, οὐδεμίαν εἰδὼν κατώρθον ἢ ἀποσπάσθη γοερᾶς κραυγᾶς καὶ ἄλλακῶσσι βαθεῖαν εὐνοίαν ἀλαλαξὸς τὰ πρόσωπα τῶν σπαρρασομένων καὶ βασανιζομένων χριστιανῶν.

Τὸ μάλιστα ἔθως καταπληκτικὸν αὐτοῦ καὶ ἐξεγαρῶν τὸ παράφορον μίσος ἦτο ἡ ἀνελπίστως καὶ ἀπάναντος γαλήνη καὶ ἡ διαλάμπουσα εἰς τὰ πρόσωπα ὑπερκόσμιος ἀγλή παρθέμων καὶ γυναικῶν σπαρρασομένων ὑπὸ τῶν θηρίων ἢ βασανιζομένων ὑπὸ τῶν θηρίων.

Αἱ γυναῖκες μέχρι τότε ἦσαν σκευὴ μόνον ἡσθῆς διὰ τὸν συρφετὸν ἐκείνον, ἦσαν πράγματα καὶ οὐχὶ πρόσωπα, καὶ τῶρα ὡς χριστιανὰ παρῆσαν ἐν τῷ ἀμφιθέατρῳ ὡς θνα ὑπερφυσικά. Ὅσα ὄβριος οὐτε ἀπειλά, οὐτε ὀρυμνισμοί, οὐτε βασάνοι οὐτε θάνατος ἦσαν ἰκανὰ νὰ κλονήσῃ τὴν θέαν ἡμεῖαν καὶ γαλήνην, ἥτις ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐπιφάνειας αἰγλή, ἥτις ἐθάμβου, καὶ ἠνώχλει μέχρι λύσεως τῶν ρωμαϊκῶν συρφετῶν καὶ τοῦ διεφθαρμένου μονάρχου καὶ ἀρχοντος τῆς Ρώμης.

Ὁ Πολωνὸς Σιγκιεβιτς, ὁ ἀρετῆς μετῆβαιεν ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν πρώτων χριστιανῶν καὶ ἴδεν τῶν γυναικῶν εἶπε τὴν ὑψηλὴν ἐμπνευσίαν τῆς μυστικῆς αὐτοῦ αἰῶνος ἑλπίσεως (Quo Vadis) ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ἡγεμονίδος Λυδίας ἀνεπαρῆστη ἔτι συμπαιθέστατην καὶ θαυμαστήν εἰκόνα τῆς μαρτυρῆς χριστιανῆς γυναικῆς, ἀποσπᾶσας τὸ Νοβέλιον βραβεῖον τῆς Νορβηγίας.

Ὁ μόνον ἐν Ρώμῃ ἀλλὰ καθ' ἑξῆς ἐν τῷ Ρωμαϊκῷ Κράτῳ, καὶ ἴδεν κατὰ τὰς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολικὰς χώρας κατὰ τοὺς διωγμούς, αἱ χριστιανὰ παρῆσαν καὶ γυναῖκες μαρτυρῆς ἐγένοντο ἰσάριθμοι εἰμῆ καὶ ὀπερῆται τῶν ἀνδρῶν καὶ ἐπεδελ-

ξαντο καταπληκτικὴν εὐστάθειαν καὶ πίστιν πρὸς τὴν νέαν θρησκείαν ὀρυμνισμένην τὸ μαρτύριον ἐν γαλήνῃ καὶ χαρῇ, ὡσεὶ ν' ἀποπλήξῃσι πολλὰς τὰς θημύας αὐτῶν.

Ἐν βλέμματι ἐπὶ τοῦ μαρτυρολογίου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καταδεικνύεται εἰς εἴσοδον πρὸς τοὺς ἀνδρας καὶ πρὸς γυναῖκες προσήνεγκαν ἐαυτὰς ἐλοκαύτωμα εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν καὶ ἡ χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἐθεμελιώθη ἐπὶ τῶν ὀστέων ἐξίσου ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν μαρτύρων.

Ὁ χριστιανισμὸς καθ' ἑαυτὸν εἶνε τὸ μέγιστον θαῦμα ἐν τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῆς δημιουργίας αὐτοῦ, τὸ ἀνέστητον ὄμοιο μεγαλειότην τοῦ θαύματος τούτου ἐξαιρεται τὰ μάλιστα ὑπὸ τῆς παντελοῦς καὶ ὀρυμνιστικῆς μεταμορφώσεως τῆς γυναικῆς ὑπὸ τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ διδασκαλίας.

Διέπρεψαν καὶ ἐδεδάθησαν γυναῖκες ἐπὶ πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἀρετῆς ἐν τῷ εἰδωλολατρικῷ καὶ ἐν τῷ ἰουδαϊκῷ αὐτῷ κόσμῳ, ἀλλ' αὐτὰ ἦσαν μόνον ἀραιὰ καὶ σπάνια φαινόμενα, ἐν τῷ χριστιανισμῷ διδασκόμεναι ἡ γυναικεῖα ἀρετῆ ὡς ἡ ἐξέλιξις ἐνάπιον ἀστέρω, καὶ ἡ ἀρετὴ αὐτῆ ἐξέλαμψεν ἀπὸ κόσμου ὀλοκλήρου γυναικῶν καὶ παρθένων καὶ τοῦτο ἐπὶ αἰῶνας.

Ἡ ἠθικὴ ἀνύψωσις ἐν τῷ εἰδωλολατρικῷ κόσμῳ προῦπέθετε ἀνάπτυξιν πνευματικῆν καὶ μακρὰν ἀγωγὴν καὶ διὰ τοῦτο εἰς προνομιόχους μόνον τάξις ἀπῆταν ἡ γυναικεῖα ἀρετῆ, ἐν τῷ χριστιανισμῷ διηπότιζεν ὀλοκλήρον τὴν ἀνθρωπίνην μάζαν. καὶ ἀπὸ τῶν κατωτέρων μέχρι τῶν ἀνωτέρων στρωμάτων ἀνεδείχθησαν παρθένοι καὶ γυναῖκες ὑπέρτατοι ἠθικοί.

Ἡ περιώνυμος τοῦ Μ. Κωνσταντινου μήτηρ Ἐλένη φέρεται ὡς καπηλὴ ἐκ Βιδυλίας, καὶ παρὰ τὴν εὐτελεῖ καταγωγὴν καὶ τὸ εὐτελέστερον ἔργον αὐτῆς, οὐδεὶς δύναται ν' ἀγνοῖ. Ἐπὶ αὐτῇ ὡς χριστιανικῆ ἀναστάλαξη κατὰ τὴν νηπιακὴν καὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν τὴν τοσοῦτον ὑστερον ἀμάρσασαν καὶ γιγαντωθεῖσαν ἀγάπην πρὸς τὸν χριστιανισμὸν καὶ τοὺς χριστιανούς ἐν τῇ μέγῃ ψυχῇ τοῦ ἱεροστολοῦ ἀναδειχθέντος Μ. Κωνσταντινου. Πόσον δὲ ἡ ἀγία ὄντως Ἐλένη ἐπίστευεν ἐπὶ τὴν θαυματουργὴν ἐπιφάνειαν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας εἰδείεν εἶνα, πληρωθέντος ἐν Ρώμῃ τοῦ οἴκου τοῦ μεγάλου υἱοῦ τῆς πάσης ἀμαρτίας καὶ ἐγκλήματος, τὸν ἐξαγνισμὸν καὶ τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ κάθαρσιν ἀνεξήγητον ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῆ ἀνασκάψασα καὶ ἀνασθηλώσασα τὸν Τιμιὸν Σταυρὸν, καὶ τὸ ἄγιον τοῦτο σύμβολον φέρουσα ἀποκατάστησεν τὴν γαλήνην ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κωνσταντινου καὶ ἐπέσχερε τὴν προσοχὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀνατολικὸν Χριστιανικὸν κόσμον συντελέσασα οὐχ ἡμισία εἰς τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν ἠθικὴν ἀντολήν καὶ ὑστερον Ἐλληνικῶ ἀναδειχθέντος Κράτους.

Ὁ Ἀβιάνος, μέγας ἐν Ἀντιοχείᾳ διδάσκαλος τῆς Ρητορικῆς, μαθητὸν περὶ τῆς μητρὸς τοῦ μαθητοῦ τοῦ Ἰωαννου Ἀνθούσης εἰς χρευσάσας εἰκοσαεὶς ἐπέμεινε ἐν τῇ χρευσάσῃ ἀγωγῆς καὶ μαρτυρίας τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τῆς ἀνεφάνησιν :

«Ἐὰν Θεοὶ τῆς Ἑλλάδος, οἷας ἔχουσι γυναῖκας οἱ χριστιανοὶ οὗτοι!»

Ἡ ἀναπόνησις αὐτῆ τοῦ σοφοῦ εἰδωλολάτρου Ἀβιανίου ἀποτελεῖ ὑψηλὴν ἐγκόμιον εἰς τὴν γυναῖκα ἐν τῷ χριστιανισμῷ καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ ἐπὶ τῆς γυνῆς ἐξηγητῆρας τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἰσότητά αὐτῆς διὰ πολλοῦ ἀιματος καὶ μεγάλων θυσιῶν, οὐδέλλως ὑστερησάσα τοῦ ἀνδρῆς. Διὰ βραχέων θὰ πειραθῶμεν προσεγγῆσαι νὰ δειξωμεν τὸ ἔργον τῆς Ἑλληνίδος χριστιανῆς ἐν τῷ Χριστιανικῷ Ἑλληνισμῷ.

Ἐν Λευκωσίᾳ.
ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΕΩΝΤΙΔΟΥ

ΤΑ ΠΡΟΣΕΧΗ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΙΟΝ

Κατά τὰ μέσα Δεκεμβρίου ὑπὸν... μὴ συνοπολοζιζόμενον τοῦ ἱσπανικοῦ, 128 Γερμανικὰ μεραρχία...

ὁ Χίνδενβουργ, δὲν πρέπει νὰ βιναι... λώμεθα ὑπὸ τῆς ἰδέας διὰ τὸ ἔχθρος...

ΤΟ ΔΥΤΙΚΟΝ

Τὶ θὰ πρῶξῃ ὁ Χίνδενβουργ εἰς τὸ... πόλεμος ἐξακολουθήσῃ; Τὸ Δυτικόν, ἢ...

Εἶνε ἀληθὲς διὰ τὸ αὐτὸ ἐφρονούμεν... καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους τοῦ 1916 καὶ...

Ἡ Ἰταλία

Δὲν δυνάμεθα ν' ἀποκλείσωμεν τὴν... Ἰταλίαν ὡς προορισμὸν διὰ τὸ κ...

Ὅλγαι τινὲς Ἀδριατικὰ μεραρχία... ἐπιτορνεύειν εἰς Τρεντίνον καὶ π...

Ρωσία

Ἀλλὰ, παρὰ τὰ κέντρα ταῦτα ἐξέ... ως, δυνάμεθα νὰ πιστεύωμεν καλῶς...

Ἡ Κεντρικὴ Δυνάμις ὁ μόνον... δὲν ἔχουσι τὴν μεγάλην ἀφθιμότητα...

βίαιος πρέπει νὰ παρασκευασθῇ... εὐρεθῆ τῆ 1917 ὁ ἄκμων διὰ τὴν...

Ὁδὲν πρέπει ν' ἀποκρίνη τὴν δι... ἀνοίαν ἡμῶν ἀπὸ τῆς σταθερᾶς...

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΚΛΗΡΙΚΟΙ

ΑΝΘΙΜΟΣ ΓΑΖΗΣ

Πρὸς Ἰδρυοὺν καὶ διατήρησιν τοῦ... Λυκείου ἐν Μηλαίσις ἐργάσθη ὁ...

Τύχη ἀγαθὴ

Κατὰ τὸ 1814 σπῆθρον ἔτος ἐν... μνητὶ Ἰουλίου ἁ Γρηγόριος ἱεροδ...

1) Ὁ Γαζῆς, ἀποφασίζων νὰ μεταβῇ... εἰς τὸ Πήλιον, ἐδόξα παρατίθει...

2) Ὁ σφεδρὸς κληρικὸς ἦτο γυναικῶς... εἰς πάντας οὐδένας τότε λογίους...

Ὁδὲν πρέπει ν' ἀποκρίνη τὴν δι... ἀνοίαν ἡμῶν ἀπὸ τῆς σταθερᾶς...

Ἡ Θάλασσα

Παροφωμένου τοῦ Τουρκικοῦ θεά... τρου, μόνη ἄλλη ἐπιχειρήσις...

Ὁδὲν πρέπει ν' ἀποκρίνη τὴν δι... ἀνοίαν ἡμῶν ἀπὸ τῆς σταθερᾶς...

Ἐλλάδο, οἵτινες θεωροῦμενοι καὶ... μέλη τῆς Σχολῆς, λαμβάνουσι...

Ἡ οἰκοδομὴ ἤρξατο τῆ 1814, καὶ... ἔτος τοῦτο εἶνε γεγραμμένον...

Ὁ κτίκιον τῆς κομπολόγιος ἐκουσίως... ἐβροθήσαν δωρεάν εἰς τὴν οἰκοδομήν...

1) Πρὸς καὶ Κοραῆ τὰ μετὰ τὸν θάνατον... ἀφῆκεν Ἐπιστολὴν τὸμ. Β' σελ. 465.

2) Ὁ σφεδρὸς κληρικὸς ἦτο γυναικῶς... εἰς πάντας οὐδένας τότε λογίους...

Ὁδὲν πρέπει ν' ἀποκρίνη τὴν δι... ἀνοίαν ἡμῶν ἀπὸ τῆς σταθερᾶς...

Ὁδὲν πρέπει ν' ἀποκρίνη τὴν δι... ἀνοίαν ἡμῶν ἀπὸ τῆς σταθερᾶς...

Ὁδὲν πρέπει ν' ἀποκρίνη τὴν δι... ἀνοίαν ἡμῶν ἀπὸ τῆς σταθερᾶς...

Ἐλλάδο, οἵτινες θεωροῦμενοι καὶ... μέλη τῆς Σχολῆς, λαμβάνουσι...

Ἡ οἰκοδομὴ ἤρξατο τῆ 1814, καὶ... ἔτος τοῦτο εἶνε γεγραμμένον...

Ὁ κτίκιον τῆς κομπολόγιος ἐκουσίως... ἐβροθήσαν δωρεάν εἰς τὴν οἰκοδομήν...

1) Πρὸς καὶ Κοραῆ τὰ μετὰ τὸν θάνατον... ἀφῆκεν Ἐπιστολὴν τὸμ. Β' σελ. 465.

2) Ὁ σφεδρὸς κληρικὸς ἦτο γυναικῶς... εἰς πάντας οὐδένας τότε λογίους...

1850 καὶ ἐξῆς τῆ 1821. Ὁ Γαζῆς... δὲ ἐσκέπτετο λογικῶς, καθόσον...

Ὁδὲν πρέπει ν' ἀποκρίνη τὴν δι... ἀνοίαν ἡμῶν ἀπὸ τῆς σταθερᾶς...

Ὁδὲν πρέπει ν' ἀποκρίνη τὴν δι... ἀνοίαν ἡμῶν ἀπὸ τῆς σταθερᾶς...

Ἐλλάδο, οἵτινες θεωροῦμενοι καὶ... μέλη τῆς Σχολῆς, λαμβάνουσι...

Ἡ οἰκοδομὴ ἤρξατο τῆ 1814, καὶ... ἔτος τοῦτο εἶνε γεγραμμένον...

Ὁ κτίκιον τῆς κομπολόγιος ἐκουσίως... ἐβροθήσαν δωρεάν εἰς τὴν οἰκοδομήν...

1) Πρὸς καὶ Κοραῆ τὰ μετὰ τὸν θάνατον... ἀφῆκεν Ἐπιστολὴν τὸμ. Β' σελ. 465.

2) Ὁ σφεδρὸς κληρικὸς ἦτο γυναικῶς... εἰς πάντας οὐδένας τότε λογίους...

Σ. Ν. Κ. Φ. Μεραρχία ἀποτελεῖται ἐκ 12000-15000 ἀνδρῶν.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ "ΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ" ΕΝ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩ. ΚΑΡΦΑΣΙΑΣ. Ἰπὸ τῶν καλλίστων ἰατρῶν κ. κ. ΕΥΘΥΜΟΥ Κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙΔΟΥ...

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

“Αθλον εινε το τεμα του παρόντος πολέμου και η μετ' αυτών τύχη της Νήσου ταύτης, ην εχόμεθα πάντες εύνουν προς τους προαιωνίους πόθους ημών. Το μετέωρον όμως και αμφίβολον της καταστάσεως ταύτης δεν πρέπει ν' αποτρέψη την προσοχήν του λαού και των ηγετών αυτού Εκκλησιαστικών και πολιτικών από της πνευματικής αναπτύξεως και της εθνικής και ήθικης διαπαιδαγωγήσεως των νέων γενεών, και νομίζομεν ότι πολύ παρειτάθη η αναβολή της μελετηθείσης και αποφασισθείσης βελτιώσεως της θέσεως των διδασκάλων της τε οικονομικής και της κοινωνικής.”

“Επίσημος εδόθη ύπόσχεσις εις τον τόπον δια των αντιπροσώπων του ότι τα άπρακτοθένα μέτρα θα εφημερίζοντο, άλλ' έώλησε τοϋτο η έκρηξις του Εύρωπαϊκού πολέμου, ούτινος η έκβασις έπιστεΐθη εν άρχη ως σύντομος. ΊΠδη όμως εισήλθομεν εις το δεύτερον ήμισον του τρίτου έτους του πολέμου και κατά τον χρόνον τοϋτον προμυνόνται αι τρομερόταται και φονικώταται μάχαι, χωρίς δια τοϋτο να ύποψώκη ούδαμου έλλειψις περιεργασίας αυτού και η περαιτέρω διάρκειά του αποβαίνει άδηλος.”

“Αφού ο πανάγαθος Θεός απήλλαξεν ημάς της όργης του ταύτης—και δεόμεθα ίνα απαλλάξη ημάς και έφεξης—συμφέρων και προσήκων εινε βίως μεριμνήσωμεν περι των του οικου ημών ως βέλτιστα και άριστα, και εν τοις πρώτοις η περι της λαϊκής Παιδείας μέριμνα εινε το πρώτιστον και μέγιστον καθήκον παντός μεριμνών και μικρού πεπολιτισμένου λαού, η Έλληνική δέ φυλή, ήτις εις και άλλη εν τῷ κόσμῳ, περι πλείστον πάντοτε έποικήστω την αλήθειαν, ως θυγατέρα και τρόφιμον αυτής γενομένη. Η ιστορία άλλως τε του πεπολιτισμένου κόσμου καθόλου και η εθνική ημών ιστορία διδάσκουσιν ότι το μεγαλειον, η δόξα και η άθανασία των εθνών όφειλεται πρώτιστα και μάλιστα εις την όρθήν και δνιά παιδευσιν και άγωγήν αυτού. Μεριμνώντες, άρα, ως μάλιστα ύπερ της λαϊκής παιδείας και άγωγής μεριμνώμεν και προνοούμεν περι του μέλλοντος της φυλής ημών, και δεν βλέπομεν ποία ταύτης μέριμνα ύπάρχει ενγεγεστέρα, ύψηλοτέρα και δια τοϋτο έντακτικώτερα.”

“Υπό τας παρούσας εκρύθμους περιστάσεις του πεπολιτισμένου κόσμου, ως μη απολέσασιν ήμεις την θεσθθεν παρεχομένην ήσυχίαν και ασφάλειαν όπως εργασθώμεν ύπερ της λαϊκής μάλιστα παιδείας.”

“Υπερ της λαϊκής παιδείας μέριμνα ύπαγορεύει εν πρώτοις την παροχήν εις αυτήν του άριστου, ει δυνατόν, διδακτικού προσωπικού, και ίνα ένουσίως και προθύμως έπιδίδονται, εις το διδασκαλικόν έργον πρόσωπα άξια τούτου, άνάγκη εν πρώτοις να εξασφαλισθί εις τους διδασκάλους άμοιβή χρηματική επαρκής εις συντήρησιν άσποδήςποτε άσφαλή και αξιοπρεπή, και η αξιοπρέπεια και ασφάλεια αυτή της συντηρήσεως του διδασκάλου έλλείπει παρ' ημίν, και τοϋτο άποτελεί το μέγιστον έλάττωμα του σχολικού συστήματος ημών, διότι πάντες οι δυνάμειροι δια της νοημοσύνης, της δραστηριότητος και του χαρακτήρος αυτών να εύδοκμήσωσιν εις άλλα στάδια, άποφεύγουσι το διδασκαλικόν επάγγελμα ως άχαριστον και άπογοητευτικόν, και εφίεται ούτω τοϋτο εις ύποδεέστερα και ήτιον κατάλληλα πρόσωπα.”

“Πρώτιστα και μάλιστα πρέπει να εξασφαλισθί άρα εις τους διδασκάλους επαρκής και ίκανοποιητική χρηματική άμοιβή, και τοιαύτην αι δημόσiai γενικαι πρόσοδοι εινε ήδη ίκαναι να παρέχωσιν άνευ ούδεμιάς βλάβης οιουδήποτε άλλου κυβερνητικού κλάδου.”

“Εφόσον δέ η Νήσος ημών διατελεί υπό τας παρούσας πολιτικές συνθήκας, χωρίς κυβερνήσεως εθνικής, η παιδεία του λαού πρέπει να ύπάγεται άμέσως εις τας κοινότητες και υπό την έπιτελείαν και έξάρτησιν τούτων να διατελή αυτή, και έντυχώς η άρχή αυτή εινε ήδη παραδεγμένη υπό της ένεστώσης Κυβερνήσεως και πρέπει να παραμείνη τοιαύτη μέχρι ου άνατελλωσι και εις ημάς ήμέραι ασιώτερα.”

“Ούδεν καλύει σήμερον, ως ειπε προβληθί άλλοτε, ο πόλεμος κατά της εφαρμογής των μέτρων εκείνων των προταθέντων υπό των δύο Βρετανών παιδευτικών έμπειρογνωμόνων μετά μελέτην και εξέτασιν επιτόπιον, και άποδεκτών γενομένων υπό του του τόπου και των αντιπροσώπων αυτού.”

“Όταν η μισθοδοσία εις τους διδασκάλους παρέχεται εξ ήμισείας παρὰ της Κυβερνήσεως και παρ' εκάστης κοινότητος—άντι του τρίτου η τετάρτου αυτής μόνον εκ της Κυβερνητικής χορηγίας—θα γένηται δυνατόν ν' αυξηθί μεν η μισθοδοσία αυτή επαρκώς, να άνακουφισθώσι δέ και αι κοινότητες.”

“Η επί τριετίαν η και πλείονα χρόνον μονιμότης της ύπηρεσίας του διδασκάλου παρὰ τη αυτή κοινότητι ειπε μέτρον άξιον έπιδοκιμασίας, καιτοι εινε γεγονός ότι αι συγχαι μεταθέσεις εινε εκούσiai και προαιρετικαι και μη έπιβαλλόμεναι υπό των Σχολικών επιτροπών. Όποσδήποτε η μακρά διάρκεια των ύπηρεσιών αγαθού διδασκάλου εινε μέγα εύεργέτημα εις τους μαθητάς αυτού, όσον επιβλαβής εινε η συχνή άλλαγή τούτων.”

“Όταν αύξηθί η μισθοδοσία των διδασκάλων θα εινε δικαίον να απαιτηθώσι και περισσότερα προσόντα από τούτων προς εύδοκίαν του μεγάλου άληθούς έργου των, και η προσοχή πρέπει να στραφί επί το διδασκαλικόν, ούτινος η όργάνωσις πρέπει να γένηται πληροτέρα και άποτελεσματικώτερα προς την μεγάλην άποστολήν του εν τῷ ξενοκρατουμένη ταύτη Νήσῳ και δια την γειτόνα Ανατολήν.”

“Η άνωτέρα έπιτροπία και έπιθεωρήσις της λειτουργίας των Δημοτικών Σχολείων άποτελεί όσαύτως σπουδαιότατον παράγοντα πρόσδου και εύδοκίμησης αυτής, και άτυχώς εν τούτῳ χωλαίνουσι μάλως τα της Παιδείας παρ' ημίν.”

“Ο θεσμός των έπιθεωρητών εινε βεβαίως άριστος, γίνεται όμως καταστρατήγησις αυτού τοιαύτη ώστε ν' αποβαίνη επίζημιος εις την Παιδείαν του τόπου, και τοϋτο διότι τον θεσμόν τοϋτον χειρίζεται και έφασκεται άρχη με βίσκανον πάντοτε εφθαλμόν άπίδοδα προς την εθνικήν παιδείαν του Κυπρ. λαού.”

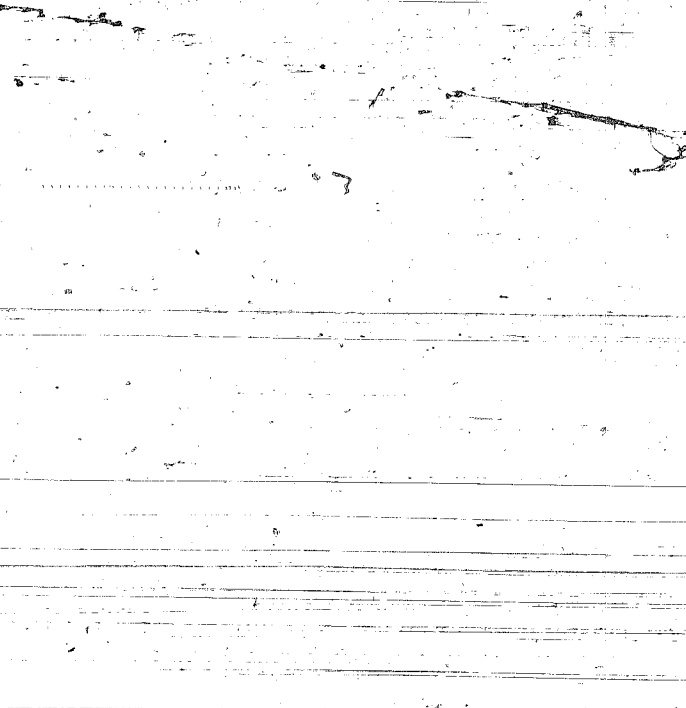
“Εσχάτως έφρόκετο να πληρωθώσι δύο θέσεις έπιθεωρητών εν τῷ Εκπαιδευτικῷ Τμήματι και ύπεβλήθησαν περι τῶν έβδομηκοντα αίτησεις δι' αυτές, μεταξύ των αίτητών ύψηλον διδασκαλικόν εύδοκιμώτατα διετυθύνοντες επί μακρά έτη Σχολετα πόλεων η ζω-

ποπόλεων και παγκυπρίως ύπάρχοντες γνωστοί δι' την κοινωφελή δράσιν αυτών παρ' αίς ύπηρετήσαν και ύπηρετούσι κοινότητες, φαίνεται όμως άκρωβός η αξία και η εθεσία αυτή εκτίμησις τούτων υπό του τόπου απέκλεισαν αυτούς έπιμελώς της ύπηρεσίας του Τμήματος της Παιδείας, και τοϋτο μάλιστα, ύπάρχοντων άριστων συστάσεων από άρμοδιωτάτων προσώπων εν τῷ ύπηρεσία του Τμήματος τούτου. Έλέγη δτι οι γενόμενοι διάκριμοι έγένοντο τῷ συστάσει ύποψηφίου τότε βουλευτου άν τούτο ήλήθευσεν, ο κύριος ούτος δικαιούμεθα να ειπωμεν ότι έποικήσατο την χειρόστην άπαρχήν του σταδίου του.”

“Εκ της άποστολής και της ύπηρεσίας του ο έπιθεωρητής πρέπει να έχη άνωτερον όλων των διδασκάλων μόρφωσιν περι τα παιδευτικά θεωρητικήν και άσκήσιν πρακτικήν και έμπειρίαν ίνα δύναται να έμπνέη σεβασμόν και άσκή κύρος επί των έπιθεωρουμένων διδασκάλων, να γινώσκη να καταδικυνή τα κακώς η έλαττωματικώς έχοντά και να ύποχρεοί τους έπιθεωρουμένους όπως γίνονται πάντοτε κρείττονες έαυτών επ' αγαθῷ μεγάλῳ της λαϊκής παιδείας.”

“Τίνα σημασίαν η έπιθεωρησις έχει έπιθεωρήσις υπό κοινού διδασκάλου, κατωτέρου πολλάκις την μόρφωσιν και την έμπειρίαν, και τίνας δύναται να παροχή ούτος πληροφορίας προς την προεπισταμένην της Παιδείας άρχήν, αν ύποθέσωμεν ότι αυτή ένδιαφέρεται άποσδήποτε ύπερ της Παιδείας του τόπου.”

“Θά είχομεν πολλά να ειπωμεν περι της έλλείψεως και έλαττωματικής έπιθεωρήσεως και τοϋτο ίσως πράξομεν εν προσήκοντι καιροῷ, ένταύθα δέ άρκούμεθα να προκαλέσωμεν την προσοχήν των κ. κ. αντιπροσώπων όπως το ζήτημα της Παιδείας άποτελέση άντικείμενον σπουδαίας μελέτης και γένηται η δέουσα νομοθετική πρόνοια προς βελτίωσιν των της λαϊκής παιδείας παρ' ημίν, βελτιουμένης της θέσεως των διδασκάλων.”

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Χθές ο 'Ορθόδοξος Έλληνικός κόσμος ήγε την εορτήν των Έλληνικών γραμμάτων επί τη έπιτελειῳ των Τριών Μεγάλων Ίεραρχών, εορτήν ητις άποτελεί άναπαράστασιν και πόνει ανέγκειαν των πνευματικών πανηγύρεων εις ός ηομύνειεν ο άρχαίος Έλληνικός κόσμος και αίνειν άπειρόν χαρακηριστικόν γνώρισμα του Έλληνικού βίον κείται δι' η εορτή αυτή έξαιρετικήν σημασίαν και αξίαν δια τον νεώτερον Έλληνισμόν, διότι άποτελεί την άνάγκησιν και συγγώνευσιν της Έλληνικής μετά της Θελας σοφίας, εξ ης προήλθεν ο Χριστιανικός Έλληνισμός, εν εκπροσωπει η ένδοξος Βυζαντιική Αδτοκρατορία, μύσαι δέ και δημιουργοί έγένοντο οι Τρεις Μεγάλοι Ίεράρχαι ούτως κατά συγκυρίαν ούχι δυσσεμνήσαντων τυγχάνουσιν Έλληνες εκ του Ασιατικού Έλληνισμού και συνεπώς μάρτυρες άπειρούς του πνευματικού και εθνικού κράτους αυτού επί την Ανατολήν.

Η εορτή αυτή πανηγυρίζεται κυρίως υπό των Έλληνικών Εκπαιδευτηρίων και του μαθητικού κόσμου και εινε προσφορωτάτη δπως ύποκαλή την φιλομάθειαν και έπιτελή την ροπήν και έρσιν αυτού προς εθνη και ύψηλά ιδεώδη άτινα έγένοντο γνώρισμα της Έλληνικής φυλής.

Διά ταύτα ήδη καταβάλλεται και υπό της Έκκλησίας και υπό των Εκπαιδευτηρίων πάσα προαπάθεια όπως η πανήγυρις αυτή διεξάγηται μετά πάσης της δυνατής μεγαλοπρεπειας και λαμπρότητος ίνα προκαλή θερμόν το διαφέρον του Έλληνικού Κοινού και προξενή βαθείαν και άνεξάλειπτον έντύπωσιν εις τας ψυχάς του μαθητικού κόσμου του τε άρρενος και του θήλεος.

Ξηρός και τυπικός και άγονος πανηγυρισμός εορτής, ητις έγένετο πηγή τσοσούτου και τηλικούτου πλούτου πνευματικού και ήθικού εις την Έλληνικήν φυλήν εινε άσυντάβητα προς την έσθρην μνήμην των μεγάλων Φωστήρων της Έκκλησίας ημών και της οίκουμένης και έμφανίει έλλειψιν ένθουσιασμού προς τα εϋγενή και ύψηλά ιδεώδη της φυλής ημών, συμπειλεγμένα ήδη άδακτύτως προς τα της 'Ορθόδοξου Έλληνικής Έκκλησίας.

Τά Εκπαιδευτήρια της ήμετέρας Κοινότητος έτέλεσαν χθές την εορτήν των Έλλην. γραμμάτων μετά της συνήθους μεγαλοπρεπειας και λαμπρότητος. Προσέβησαν τη προεραία εις την έσπερινόν εν τῷ καθεδρικόῳ ναῷ Αγ.

Ιωάννου τα διδασκαλεία των θηλέων και των αρρένων και το Π. Γυμνάσιον ως και αι άνωτεροι τάξεις των Παρθενωγυγείων και των Άσκητών Σχολών, όπου οι χοροί του Π. Διδασκαλείου υπό την διεύθυνσιν του έδικού καθηγητού αυτών κ. Κλ. Αρτεμίδου έψαλον την ακολουθίαν έπιμελώς.

Τῷ έπισήμῳ έτελέσθη άρχιερατική λειτουργία υπό της Α. Μ. του Αρχιεπισκόπου και τη 10 π.μ. ήθετο η σχολική εσλετή εν τῷ καταστήματι του Π. Γυμνασίου δια της νενομισμένης έτεροτελεσίας υπό της Α. Μ. του Αρχιεπισκόπου και του Πανοσιολογ. Αρχιμανθρέου κ. Μακαρίου, καθ' ην έγένετο δέησις ύπερ των ζώντων και τεθνώντων εθεργετών των Εκπαιδευτηρίων, έν μέσῳ πανοκτής συροής φιλομούσου κόσμου, παρισταμένων των κ. κ. Σχολ. Έπιτροπών, του διδασκαλικού προσωπικού και πολλών έγκριτών συμπολιτών.

Ψαλόντος έπιμελώς και άρμονικώς έν χορῷ του θμνου εις το Π. Γυμνάσιον, ειπε τον πανηγυρικόν ο καθηγητής των θερημευτικών κ. Ι. Παπακορουρίου θέμα λαβόν την εξέλιξιν της προσεγγίσεως και άνακρασεως του Έλληνισμού και του Χριστιανισμού, συμπληρωθείσης και κορυφωθείσης δια των Τριών Μεγάλων Ίεραρχών, έπραγματευσθη δέ το θέμα του μετά έλευνητης σαφηνείας και έμβριθείας έπισπασόμενος τα συχαρητήρια πάντων.

Ποικίλον, πλούσιον και έπιμνημον ένέμετο και μετά πολλής έπιτυχίας έτελέσθη το κολλυθηρικόν πρόγραμμα της εορτής, καθ' ο έτετελέσθησαν άπαγγελίαι, διάλογοι, ζήματα εθνικά και πατριωτικά έν χορῷ η δια τετραχορδών και μανδολίνων υπό των μαθητηρίων και των μαθητών όλων των τάξεων και των ήλικιών, και η λαμπρά και έμπνευστική εορτή έληξε δια του θεασπέσιου εις την έλευθερίαν θυμῳ.

Η τελετή έληξε τη 12 ώρα προξενήσασα την άριστήν έντύπωσιν εις το παμπληθές άκροατήριον όλον, έν φ έπλεόναζε το ώραιον φύλον και έπεκράτει άπολύτως το λαϊκόν στοιχείον, το έχόμενον στερορότερον των πατριών.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

“Από του π. Σαββάτου νέαι καταπίπτουσι βροχαι άνα την Νήσον ενεργητικαι εις την γεωργίαν, έν Μεσοορις όμως έπιθυμοσι διαραστέρας και ραγδαίστερας βροχάς ίνα καταρρέσωσιν οι ποταμοί και άρδύσασιν την εριβήλακα παιδιάδα προς εξασφάλισιν της τε χειμερινής και της θερινής συγκομιδής, και η έπιθυμία των πιθανώτατα θα πληρωθί χάρις εις την έπιμονον ροπήν του καιρού προς βροχάς.

ΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ

“Από της π. έβδομάδος τα κροτολετα παρέχουσιν ήδη επαρκής και άριστον κρέας εις την τιμήν της διατιμήσεως χάρις εις την έννοιαν του καιρού δια την κτηνοτροφίαν.

Που και που έμφανίζονται και ώς, γινόμενα όμως άναρπαστά άμφ τη έμφανίσει των, και το χαλλομοί παρυσιάζεται πολύ άραία.

“Ελπίζομεν ότι η έννοια του καιρού θα άποκαταστήση την προτέραν τάξιν εις την άγοράν μας.

“Ο καθάρις αίτινος άρτος πωλείται άντι 5 γρ. πρωτοπαυούς δια την Νήσον μας τιμής παρέχεται δέ έντυχώς δια το πολύ του λαού επαρκέστερος μεικτός άρτος.

